

G. Combe

Het bezoek van de koningin van Sjeba

1 Koningen 10:1-13

De *genade* van God is geopenbaard in koning David en de *heerlijkheid* van God in koning Salomo. Tijdens zijn vernedering verkreeg David genade, en die genade bracht hem ook het koningschap. Heel zijn leven heeft de genade van God hem ondersteund, vertroost en hersteld na afwijkingen. Tot aan het einde van zijn leven werd David door de genade bewaard. Maar op het moment dat de heerlijkheid moest verschijnen, toen de genade ten volle was bewezen, gaf David de troon over aan Salomo.

De genade en de heerlijkheid werken elk op een eigen manier. De genade voegt nieuwe elementen toe aan het al bestaande, terwijl de heerlijkheid het hele bestaan verandert. Genade werd aan David betoond tijdens zijn verwerping en lijden, maar ze heeft hem ook verhoogd en vreugde en eer geschonken. Maar Davids strijd duurde tot aan het einde, tot de overgang van de oude in de nieuwe staat van de dingen. Daarom liet hij een koninkrijk na dat nog geen stabiliteit had gekregen. De heerlijkheid van Salomo veranderde dat allemaal door een ander licht over de dingen te laten schijnen.

De koningin van Sjeba was omringd door koninklijke eer. Zij kon zich elk denkbaar menselijk genot veroorloven. De wereld lag aan haar voeten. Maar de wereld had haar geen voldoening geschonken, en alle eerbewijzen hadden haar hart leeg gelaten! Nadat ze over koning Salomo te Jeruzalem had gehoord, over zijn wijsheid en zijn heerlijkheid in verband met de Naam van de HEERE (vs. 1), ondernam ze de

lange en gevaarlijke reis om hem te zien en zelf zijn wijsheid te horen. Toen ze aankwam, vond ze veel meer dan men haar had verteld. Hierin zien we een beeld van de heerlijkheid die nog groter is dan die van Salomo. De Heer Jezus heeft gezegd: *'De koningin van het Zuiden zal worden opgewekt in het oordeel met de mannen van dit geslacht en zal hen veroordelen, want zij kwam van de einden der aarde om de wijsheid van Salomo te horen; en zie, meer dan Salomo is hier!'* (Luk. 11:31). Deze verheven en heerlijke plaats wijst ons op Hem die nu aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge gezeten is (Hebr. 1:3), gekroond met eer en heerlijkheid (Hebr. 2:9). Nadat Hij één slachtoffer voor de zonden geofferd heeft, is Hij voor altijd gaan zitten aan Gods rechterhand (Hebr. 10:12).

Nu leeft Christus niet meer in smaad en vernedering op aarde, maar zit Hij op de ereplaats. Hij is verheerlijkt en bekleed met macht. Hij is de volmaakte Hogepriester. Hij is ook onze Voorspraak en Middelaar. Spoedig zal Hij geopenbaard worden in Zijn koninklijke heerlijkheid. Maar nu al eren wij Hem als onze Heer en Heiland. Het is een onmetelijk voorrecht zekerheid te hebben van de behoudenis. Wij weten dat ieder die gelooft in de Zoon, het eeuwige leven heeft en niet in het oordeel komt. Maar het geloof in de Heer Jezus opent ook de ogen voor de rijke zegen die te vinden is in Hem Die gezeten is in de troon van de Vader. Daalt hiervandaan niet de ware 'dauw van de Hermon' neer op alle leden van het lichaam, als de volmaakte vervulling van Psalm 133?

Pas nadat de koningin van Sjeba zelf Salomo gehoord en gezien had, was ze in staat zijn wijsheid en heerlijkheid naar waarde te schatten. Hieruit leren wij dat *persoonlijke* kennis van de heerlijke positie van de Heer Jezus noodzakelijk is. Dan kunnen wij onze eigen positie, die voortvloeit uit Zijn heerlijke positie, pas goed begrijpen. De koningin van Sjeba kwam niet zozeer naar Jeruzalem om de rijkdom en de macht van Salomo te zien, maar vooral *hemzelf*. Zij sprak dan ook met hem over alles wat in haar hart was. Er is een groot verschil tussen *geloven* in de waarde van het werk op het kruis, en het *beschouwen* van de verheerlijkte Heer. Het eerste geeft ons zekerheid, het tweede geeft ons een Voorwerp voor het hart, gezegend boven alles, met niets anders te vergelijken. Dit voert tot een diepe gemeenschap met Hem Die voor ons is gestorven en opgewekt en leeft tot in alle eeuwigheid (Openb. 1:17). Te zien op Hem als de verheerlijkte Mens – verhoogd en zeer hoog geplaatst – is vooruitzien naar de dag, waarop *'elke knie zich buigt van hen die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en elke tong belijdt dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader'* (Fil. 2:10-11). We kennen Hem als Degene in Wie de hele volheid van de godheid lichamelijk woont, en nu als Hoofd over alles gegeven is aan de gemeente, die Zijn lichaam is (Kol. 2:10; Ef. 1:22).

De koningin van Sjeba had een bijzondere ervaring, want wij lezen: *‘En Salomo verklaarde haar al haar vragen. Geen ding was voor de koning verborgen dat hij haar niet kon verklaren’* (vs. 3). Wat een voorbeeld om na te volgen! Wanneer moeilijke vragen ons verontrusten, of als wij gevaren tegenkomen, laten wij dan onze bezorgdheid bij de Heere Jezus brengen. Laat *‘in alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw verlangens bekend worden bij God. En de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaren in Christus Jezus’* (Fil. 4:6-7). Voor Hem is *niets* te moeilijk. Wij zullen dat ervaren als wij ons volledig aan Hem toevertrouwen. Wanneer wij de gemeenschap met onze Heere in de hemel geproefd hebben, kan het hart zich helemaal openen om met Hem vervuld te worden: *‘O diepte van rijkdom, zowel van de wijsheid als van de kennis van God! Hoe ondoordringelijk zijn Zijn oordelen en hoe onnaspeurlijk Zijn wegen (...). Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen! Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid! Amen’* (Rom. 11:33, 36).

Na de koning zelf gezien en gehoord te hebben, kon de koningin van Sjeba met grote blijdschap zijn entourage in ogenschouw nemen: *‘(...) het huis dat hij had gebouwd, het voedsel van zijn tafel, hoe zijn dienaren aanzaten, hoe zijn bedienden klaarstonden, hun kleding, zijn schenkers, zijn brandoffers, die hij bracht in het huis van de HEERE, was zij buiten zichzelf’* (vs. 4-5). Zij zei tegen de koning: *‘Het was de waarheid, wat ik in mijn land over u en over uw wijsheid gehoord heb. Maar ik geloofde die woorden niet, totdat ik kwam en mijn eigen ogen het zagen. Zie, nog niet de helft was mij verteld. U hebt wat uw wijsheid en welstand betreft het gerucht dat ik gehoord had, overtroffen’* (vs. 6-7).

Wij kunnen deze ervaring ook opdoen, als wij zien op de heerlijkheid van Christus. Als ons hart daarmee bezig is, zullen wij ook meer gaan zien van Zijn huidige werk voor ons in de heerlijkheid. De gemeente van God, gevormd door alle gelovigen en verenigd in één lichaam door de Heilige Geest, wordt eveneens vergeleken met een *geestelijk* huis. Christus Zelf bouwt dit huis. Hij is de Hoeksteen ervan, zoals Hij tegen Petrus heeft gezegd: *‘Op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen’* (Matt. 16:18). Wat kunnen wij zeggen van Gods huis, bezien vanuit dit gezichtspunt? Wat zeggen wij van het voedsel van Zijn tafel? Wat de Heer betreft, Hij voedt en koestert de gemeente, die tevens Zijn bruid en Zijn lichaam is. Hij is hierin, zoals in alle dingen, ons volmaakte Voorbeeld. De koningin van Sjeba zei: *‘Gelukkig zijn uw mannen, gelukkig deze dienaren van u, die voortdurend in uw dienst staan en uw wijsheid horen’* (vs. 8). Gelukkig ook de gelovige, die in gemeenschap met de Heiland leeft! Hij is de Bewerker, de Bron van ons eeuwig geluk.

De koningin van Sjeba gaf aan Salomo honderdtwintig talent goud en zeer veel specerijen en edelstenen (vs. 10). De gave is naar de mate van de liefde. Dat zien

wij bijvoorbeeld bij de vrouw die het hoofd van Jezus zalfde met kostbare mirre (Matt. 26:6-13; Joh. 12:1-8). Maria Magdalena is ook een sprekend voorbeeld hiervan (Mark. 16:1-8; Joh. 20:1-18). Zij moest een wonderlijke boodschap overbrengen: *'Ga heen naar Mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader en naar Mijn God en uw God'* (Joh. 20:17). Het hart van Maria was met Christus vervuld, en dat gaf aan haar daad het ware karakter, de diepe waarde. Hij was alles voor haar, de rest liet haar onverschillig. Laat dit ons ook ertoe brengen om te aanbidden in geest en waarheid.

*Heerlijke aanbidding van een hart dat U bemint,
reukwerk waarmee de hemel wordt vervuld,
bewaard gebleven voor het grote moment
dat Uw offer was volbracht.
Dat ik aan Uw voeten mag blijven, Heer,
en mijn zwakke stem hier op aarde
samen met het hemelse koor
de Zoon van God, gestorven op het kruis,
mag verhogen!*

Bron: Le Messenger Évangélique 1967-129; Titel: Courte méditation sur 1 Rois 10.1-13

